

[Anker Jørgensen]

vedtaget den 3. maj 1984. Statsministeren har senere sagt, at den også er grundlaget for regeringens sikkerhedspolitik, selvfølgelig sammen med andre dagsordener, og på den baggrund vil jeg håbe, at der kan være et bredt flertal – og jeg appellerer til alle – bag socialdemokratiets dagsorden i dag. Så får vi et godt, fornuftigt og perspektivrigt udgangspunkt for arbejdet i 17 mands udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Lasse Budtz (S) (se foran)

vedtoges med 60 stemmer (S, RV) mod 4 (FP, FD); 88 (KF, V, SF, CD, VS, KrF, Steenholdt (Grønl.)) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Pelle Voigt (SF) og Albrechtsen (VS) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om midlertidige foranstaltninger til begrænsning af okkerforurening.

Af Lone Dybkjær (RV), Lohmann (S), Leif Hermann (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS).

(FremSAT 5/12 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Lad mig indledningsvis understrege, at jeg finder det højst ejendommeligt, at oppositionen har fremsat det lovforslag, vi i dag har til første behandling.

Jeg skal ikke trætte med en længere historisk redegørelse, men blot fremdrage enkelte forhold, der illustrerer dette. Den tidligere regering fremsatte i november 1980 et forslag til lov om tilskud til nedbringelse af okkerudledning i vandløb. Forslaget var et forsøg,

der skulle vise, hvor der er behov for okkerrensning, og hvilke muligheder der teknisk er for at rense. Den daværende miljøminister tilkendegav i betænkningen over lovforslaget, at han hverken fandt det praktisk rimeligt eller administrativt hensigtsmæssigt, at forbudsbestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 17 skulle omfatte udledning af okkerholdigt vand fra almindelige landbrugsmæssige drænings- og afvandsingsanlæg.

I slutningen af sidste folketingssamling havde vi her i folketinget en debat om okker. Til brug for debatten havde jeg afgivet en redegørelse om de erfaringer, der blev indhentet under forsøgsordningen. Under debatten kom det frem, at et bredt flertal ønskede et indgreb mod okkerudledninger i forbindelse med dræninger. Indgrebet skulle være udformet således, at det belastede landbruget mindst muligt.

I overensstemmelse hermed fremsatte jeg for en måned siden et forslag til lov om okker. Dette lovforslag har man fra oppositionens side ikke kunnet eller villet gå ind i en reel behandling af, således at det kunne træde i kraft den 1. januar 1985 som forudsat under debatten i sidste samling.

I stedet har man fremsat dette lovforslag, som viderefører støtten til de forsøgsanlæg, der er etableret efter den hidtidige lov, og samtidig indfører et forbud mod fri dræning på en væsentlig del af det samlede landbrugsareal.

Lad mig her straks understrege, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende lovforslag. Jeg har selvfølgelig sympati for, at man sørger for, at de okkerrensningsanlæg, der er etableret, kan køre videre. Jeg har da også sympati for, at okkerbelastningen i de berørte dele af landet ikke forøges i den periode, loven skal gælde i. Men lad mig fremhæve, at lovforslaget stiller landmændene i de okkerpotentielle områder helt urimeligt. De vil ikke vide, om de vil kunne komme til at dræne, og hvornår det i givet fald vil kunne ske. De vil heller ikke vide, under hvilke omstændigheder, herunder af økonomisk art, det vil kunne ske. Det bliver endnu mere grelt, når det kun er i en tredjedel af det areal, der drænes i de okkerpotentielle områder, at det vil være nødvendigt at gribe ind over for okkergener. De øvrige arealer vil altså blive forhindret i at blive drænet, selv om de ikke vil give okkerproblemer.